

ת"פ 47787/01/16 - פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נגד שאול מזרחי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 47787-01-16 פרקליטות מחוז
תל אביב מיסוי וכלכלה נ' מזרחי
לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

14 פברואר 2016

המאשימה
נגד
הנאשם

פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה
שאול מזרחי

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד דאני בן דור ועו"ד יפעת גדנקן

ב"כ הנאשם: עו"ד אפשטיין

הנאשם נוכח

הכרעת דין

בהתאם להודאת הנאשם, אני מרשיעה אותו בהפרת אמונים בתאגיד, עבירה על סעיף 425 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ניתנה והודעה היום ה' אדר א' תשע"ו, 14/02/2016 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

גזר דין

עמוד 1

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, כמפורט בהכרעת הדין, במסגרת הסדר טיעון. יצוין כי באופן ראוי לשבח הוגש כתב האישום ביחד עם הודעה על הסדר טיעון מוסכם. לביהמ"ש הובהר כי כתב האישום במתכונת שהוגשה לפניו הוא תולדה של משא ומתן לאחר הליכי שימוע, כשהחשדות המקוריים היו נרחבים ומשמעותיים יותר.

בתמצית, עניינו של כתב האישום במשכ"ל, שהיא חברת בת של מרכז השלטון המקומי בישראל, אשר פועלת כחברה המספקת שירות לרשויות מקומיות, עוסקת בקיום מכרזים בתחומים שונים ובקיום הליכי בקשות להצעות מחיר לפרויקטים ספציפיים באופן המאפשר לרשויות מקומיות להימנע מקיום הליכי מכרז עצמאיים למתן שירותים שונים לציבור.

הנאשם הקים כמתואר על ידו את משכ"ל וכיהן משנת 2003 בתפקיד יושב ראש דירקטוריון החברה. דומה למשמע מכלול הטיעונים שאין מחלוקת לגבי תפקידו המשמעותי של הנאשם במשכ"ל, על כל המשתמע מכך.

בהתאם לעובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם, בשנים 2007 עד 2009 פעל הנאשם כדי להמליץ על שילובו של רולנד חדד, מעצב פנים עמו היה מצוי ביחסי חברות ואשר העניק לו שירותי עיצוב פנים שונים ללא תמורה בדירות בבעלות המשפחה, כמי שיעניק שירותים כמעצב בפרויקטים שונים של רשויות מקומיות שצרכו את שירותי משכ"ל, ובין היתר בתכנון ב"ס בשדרות. הנאשם פעל לקידום העברת מימון כספי ממשכ"ל לרשות מקומית במסגרת תוכנית מימון כללית, כך שמשכ"ל שילמה לספקים וביניהם חדד בטרם הועבר המימון מהמשרד הממשלתי הרלוונטי.

הנאשם הודה והורשע בכך שהעמיד עצמו במתואר לעיל במצב של חשש לניגוד עניינים בין האינטרסים של משכ"ל לבין האינטרסים של חדד מקורבו. בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירה של הפרת אמונים בתאגיד.

שני הצדדים טענו באופן תמציתי וממצה, ופרשו בפני ביהמ"ש את התמונה במלואה לעניין הטעמים בעטיים גיבשו את הסדר הטיעון שהוצג בפני ביהמ"ש ביחד עם כתב האישום.

הנאשם תיאר את הקושי שחווה וחווה והביע חרטה.

משמוצג לביהמ"ש הסדר טיעון עונשי מוסכם, נדרש ביהמ"ש לבחון אם מדובר בהסדר טיעון שהוא סביר ורק במקרים של חריגה של ממש מן הסבירות שוקל ביהמ"ש אם יש מקום להתערב באותו הסדר. לא זה המצב בתיק שלפניי, וטיעוני הצדדים הניחו את דעתי כי הסדר הטיעון שגיבשו הוא סביר והולם את נסיבותיו של תיק זה. אציין כי הצגת עונש מוסכם פוטרת את ביהמ"ש מהידרשות למתחם ענישה, עם זאת יש מקום להתייחס לערכים המוגנים עליהם נועד האיסור בעבירה להגן ומידת הפגיעה באותם ערכים במעשים בהם הורשע הנאשם.

העבירה של הפרת אמונים בתאגיד, כמוה כעבירה של הפרת אמונים על ידי עובד ציבור בשינויים המחויבים, נועדה להגן על אמון הציבור במשרתיו השונים, כשבמקרה זה מדובר בחברה המספקת הלכה למעשה בפעולות המתוארות שירות

שמיועד לציבור. האיסור שבעבירה נועד להגן גם על תפקוד נאות של מנהלי התאגיד, להגן על ענייני התאגיד, למנוע העדפת אינטרס אישי ומעשי שחיתות כשלא דווקא נזק כספי עומד בבסיס החששות אלא גם האפשרות לשלילת ידיעת עובדות רלוונטיות בשל מעשי הפרת אמונים.

ביהמ"ש העליון נדרש בהרחבה לעבירה זו של הפרת אמונים בתאגיד בשני פסקי דין שניתנו בשנים האחרונות: ע"פ 6774/14 דנקנר נ' מדינת ישראל, ורע"פ 9232/15 לחיאני נ' מדינת ישראל (בהקשרה של העבירה של הפרת אמונים על ידי עובד ציבור). דומה שמעבר לדברים הנוכחים שנאמרו על ידי ביהמ"ש העליון באותם פסקי דין, אין צורך להוסיף דברים. אציין כי בבואי לבחון את דרגת החומרה של הפרת האמונים בתאגיד, אני נדרשת לאופי התאגיד, אופי ניגוד העניינים, משך ניגוד העניינים ומעמד הנאשם.

מדובר במעשים שהתפרשו על פני מספר שנים ובמי שתפקידו בכיר מאוד בתאגיד, ובתאגיד שיש לו מאפיינים ציבוריים. עם זאת, האופן שבו נוסח כתב האישום, לרבות העובדה שצוין כי הנאשם העמיד עצמו במצב של חשש לניגוד עניינים, וטיעוניה ההוגנים של המאשימה, בין היתר ביחס לנזק התחום יחסית שנגרם, מובילים כולם למסקנה שבמקרה זה מידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה ברמה ובעוצמה גבוהה.

ההסכמה העונשית של הצדדים במסגרת הסדר הטיעון היא סבירה, אילו הייתי נדרשת לקבוע מתחם ענישה, יש להניח שהייתי קובעת שהיא מתיישבת עמו, ויש מקום לכבדה בשל הטעמים שלהלן:

ראשית, הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי ניכר. אדגיש בהקשר זה כי יש משמעות להבעת החרטה מצד הנאשם כשלהבעת החרטה מתלוות סנקציות ופעולות אופרטיביות המביעות בהתנהגות את לקיחת האחריות והפנמת הפסול במעשים. בהקשר זה יש משמעות לכך שמדובר במי שהוא איש הפועל למען הציבור בכל השנים, כשהסנקציות המוסכמות בנסיבות אלה הן בעלות משמעות של ממש.

שנית, לנאשם אין עבר פלילי וביהמ"ש מקווה שהגם שאין מדובר במעידה נקודתית, מדובר במעידה חד פעמית שלא תחזור על עצמה.

שלישית, אני לוקחת בחשבון את הזמן שחלף כשמעשים בוצעו בשנים 2007-2009, החקירה החלה בשנת 2009, והליכי השימוע התקיימו בשנים 2013 ועד 2015, כאשר כתב האישום הוגש בראשית שנת 2016. מדובר בפרק זמן משמעותי והמאשימה בהגינותה לא התעלמה ממנו.

רביעית, אני לוקחת בחשבון את כל הנסיבות האישיות בעניינו של הנאשם, לרבות נסיבות משפחתיות.

חמישית, אני מתחשבת בתרומתו של הנאשם לחברה ולציבור במשך שנים של עשייה ציבורית.

שישית, מקובלת על"י הטענה שהסנקציות הנוגעות לפרישה מן התפקיד, לאי נשיאת משרה במשכ"ל ולהימנעות מכהונה במשרה בשירות הציבורי למשך 42 חודשים הן בעלות משמעות עונשית נכבדת, וכי גם הענישה הכספית המוסכמת היא בעלת משמעות.

אשר על כן, אני מכבדת את הסדר הטיעון, וגוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע.
 2. קנס בסך 75,000 ₪, או 5 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.3.16.
לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.
 3. בהתאם למוסכם, הנאשם יפרוש בתפקידו כיו"ר דירקטוריון משכ"ל עד ליום 16.3.16 ולא יישא בכל משרה ותפקיד במשכ"ל.
 4. בהתאם למוסכם, הנאשם יתחייב שלא לכהן במשרה כלשהי בשירות הציבורי למשך 42 חודשים מיום 21.1.16. התחייבות זו מייתרת את הדיון בשאלת הקלון בתקופה זו ולאחריה.
- זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות/לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום ה' אדר א' תשע"ו, 14/02/2016 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

הוקלד על ידי ריקי רוזנברג